

# EL LLENGUATGE

## 18.07.76 Els pastitxos

**L**a forma del plural pastitxos correspon a dos singulars diferents: pastitx i pastitxo. Tots dos figuren inclosos al Diccionari Fabra. Pastitx hi és definit dient: «Obra en què es contrafà la manera d'un escriptor, pintor, músic, etc.» I pastitxo: «Dit d'una cosa mal feta, pasterada». Es força clar que, en realitat, es tracta de dues variants d'una mateixa forma originària, procedent de l'italià, per a cadascuna de les quals s'ha fixat un sentit precís i diferenciat, encara que molt sovint poden ésser coincidents. El gènere anomenat pastitx, certament, no ha deixat de produir alguna obra notable, però també ha originat més d'un pastitxo.

Darrerament hem llegit diverses vegades, en textos impresos, la paraula «pastiche», escrita així, entre cometes, amb què es vol indicar que es tracta d'una forma estranya a l'idioma en què s'escriu. Efectivament, «pastiche» és una forma estranya a la nostra llengua, però resulta del tot innecessari de recórrer-hi, disposant com disposem de la forma catalanitzada pastitx, que és el que generalment es vol dir, admesa al nostre diccionari normatiu, i usada regularment pels escriptors quan els ha calgut ocupar-se d'aquest gènere. Que al diccionari no hi és tot, és evident; però també és cert que si hom té el costum, tan recomanable, de fer-lo servir, hi troba moltes més coses de les que s'hauria imaginat.

ALBERT JANE